

[Elisabeth Arnold]

Jeg går ud fra, at denne forespørgsel har været stillet talrige gange tidligere. Jeg går ud fra, at den har været stillet til mange forskellige skatteministre af forskellig observans, og jeg går ud fra, at der også har været stillet en forespørgsel med tilsvarende ordlyd til skatteministre af andre oppositionspolitikere. Det er jeg helt sikker på at man kan finde i Folketingets arkiver. Det er en klassisk forespørgsel, som kunne være stillet til enhver skatteminister.

Administrationer, som fungerer perfekt, vil aldrig nogen sinde blive pressestof, aldrig blive forsidesstof, og skatteadministration vil aldrig kunne fungere til alles tilfredshed.

Det grundlæggende dilemma er jo mellem ønsket fra administrationen om at være fleksibel, effektiv, ressourcebesparende, overskuelig, serviceorienteret, sikre retsbevidstheden, sikre retssikkerheden, bevare nærhedsprincippet og oven i købet sågar være venlig og hjælpsom, og så at det jo drejer sig om at tage penge fra folk. De to ting kan ikke forenes, man kan ikke både være venlig og høflig og serviceorienteret og hurtig og fleksibel og effektiv og så samtidig få folk til at sige: Mange tak, fordi I er så hurtige og venlige og fleksible og effektive, når I tager penge fra mig.

Der er en grundlæggende modsætning, og man kan lige så godt med det samme sige, at den skal enhver skatteminister leve med, uanset hvilken farve han har. Der er ingen skatteminister, der bliver populær. Alle karikaturtegnere kan fremstille skatteministre, uanset hvor godt de ser ud, med vampyrtænder, diabolske skægprydelser og busket hale. Talrige revyviser har omhandlet tidligere skatteministre. I gamle dage var der en grønthøster, som hed en Kampmann; jeg troede, det var, fordi den kom fra et landbrugsmaskinfirma, der hed Kampmann, indtil jeg fik at vide, at det var, fordi skatteministeren hed Kampmann, at den grønthøster hed en Kampmann. Der var masser af gode revyviser, f.eks. den om »Ih, hvor er det kommunalt« og den om »Luk dine små, uskyldige øjne«, hvor folk fik opskriften på, hvordan man snyder i skat.

Derfor synes jeg, det var næsten rørende, når skatteministeren nævnte i sin svartale, at han absolut ventede, at den nye selvangivelse ville blive en succes lige fra starten. Jeg vil påstå, at selvangivelser aldrig, aldrig nogen sinde kan blive folkelige succeser, og det er oven i købet

sådan, at jo flere oplag de kommer i, jo mindre succeser er de, jo større er fiaskoen.

Der foreligger en afbureaukratiseringsplan, som har været debatteret her i dag. Det er foreløbig ministerens og regeringens afbureaukratiseringsplan, og der debatteres jo endnu forskellige mulige forenklinger. Det har vist sig, at mange interesser er involveret. Overskrifterne i pressen og i fagbladene har været ganske voldsomme: »Fingrene væk fra kommunernes ligning«, »Kaos i skatteadministrationen«, »6.000 skattefolk fyres«, »Nu skal der skæres«, »Store forskelle i den kommunale ligning«, »Selskabsligningen er umulig«, »Erhvervs-ligningssystemet kan ikke bruges til noget« osv.

I Det Radikale Venstre synes vi, vi skal se, hvad de igangværende drøftelser med Kommunernes Landsforening ender med. Vi kan ikke lægge os fast på nogen bestemt forenkling eller model for, hvad afbureaukratiseringsplanen kan ende med. Vi synes, det er godt, at debatten er kommet i gang. Der kan uden tvivl forenkles meget, men vi skal også sikre os alle de smukke ting, vi har snakket om tidligere i dag: retssikkerheden skal være i orden, det skal være overskueligt, der skal være enkelhed, der skal være hurtighed.

Det er selvfølgelig rigtigt, at man kan bortskære nogle af klageinstanserne. Derved kan man nedsætte ventetiden for folk, og derved kan man få sikret noget af retssikkerheden, men man kan ikke sikre retssikkerheden alene ved at fjerne noget af klagesystemet. Man kunne jo så drage det helt ud i ekstremerne og sige, at hvis man afskar enhver klagemulighed, så havde man sikret den maksimale retssikkerhed. Det er naturligvis ikke meningen; der skal være en klagemulighed, og der skal være en retssikkerhed.

Det vigtigste er, at skattesystemet og skattereglerne er så enkle, at alle kan forstå, hvad det drejer sig om; deri har hr. Jens Thoft fuldstændig ret, og det har alle de tidligere ordførere også, som har haft den samme smukke hensigt. Jeg synes, at vi herinde skal være klar over, at vi alle – måske lige undtagen hr. Jens Thoft – har et medansvar for, at skattesystemet er blevet så kompliceret, som det er, og derfor bør vi alle sammen gøre en indsats.

Jeg kan en gang imellem undre mig lidt over den måde, folketingspolitikere blander sig i skattesystemets detaljer på. Da jeg er uerfaren